

Publicerad 2022-11-08 06:50 av Micke Norrland Svensson

Vad är väl ett liv? Jag sätter liv på en utan språk och försöker förstå henne. Jag vill ge hennes liv en mening och den meningen jag kan bära med och leva. Med. Vi vet inte ens hennes namn.

Vad är väl ett liv värt?

Du blev dräktig. Det var inte populärt så din ägare fick mörka tankar.

just innan din husse skulle flytta hade han planer. Du var ämnad att dö men du kände oro och smet just innan du skulle fångas in.

Planen var klar, en abort skulle ske så det var verkligen med livet som insats du drog till skogs.

En regelrätt avrättning var planen och du skulle inte mer få leva.

En abort betydde att döda modern för att inga kattungar kunde bli till. Så dödar man kattungar tydligen.

Det är så människan leker Gud och anser sig ha rätten att bestämma över liv och död.

Jag vet inte hur många dagar du befann dig ensam och utan mat men dom var många till antalet. Det var en kall sensommar det året och det regnade alltjämt.

Efter att dina människor lämnade dig väntade du ännu en tid för att vara säker innan du tordes återvända till huset.

Tid, tider och en halv tid gick innan du kunde vända åter till det som en gång var ditt hem. Vända åter till den punkt av någon så kallad trygghet. Den enda trygghet du kände till var det vi andra skulle kalla otrygghet.

Tänker mig att du lidit hårt ute i naturens hårda element. Timmar som blev till dagar som tillslut blev några veckor innan du kunde återvända till det slitna gamla huset.

Regnet smattrade och kylan var intensiv under de kalla nätterna utan mat men du gav aldrig upp. Du gav inte upp utan kämpade. Du hade ett uppdrag och det uppdraget var att se till att dina barn skulle få födas.

Bortstött och övergiven kom du så åter till den plats som en gång varit ett hem.

Trött, sliten och utmärglad kom du så åter till den nu övergivna platsen.

Tufsig och vanvårdad stod du ännu en gång på verandan och undrade varför, varför, ja varför du ensam fick stå där.

vem kan göra så mot ett oskyldigt djur som har stora behov?

Oron och stressen har genomsyrat din varelse under denna smärtfylld tid. Ja, under hela ditt liv har du varit övergiven och otrygg. Livet på jorden erbjöd aldrig någonting bra för dig. Ingenting gott kom din väg.

Dina frågor kanske inte formas som hos oss människor men jag ser och förstår.

Varför? Är väl det minsta som kunde ha passerat genom ditt lilla pälsklädda huvud.

Varför? Ja varför just jag?

När nästkommande hyresgäst infann dig var du i sargat skick och såväl utsulten som törstig. Utan vidare accepterade du hjälpen och mottog allmosorna som gavs. Desperat försökte du ställa dig in för att kunna få lite vila för din trötta, sargade själ.

Den nya hyresgästen till det gamla slitna huset lät dig bo kvar. Han såg att du var långt gången och att tiden var nära förestående för dig att föda dina ungar.

Han såg även att du var svårt sargad av tiden ensam och att du var illa därän.

Han värmdde upp pannan och du kunde med rejäl husvärme få vila din trötta kropp.

Du födde så tilslut kullen av de fördömda. Deras liv fick äntligen se dagens ljus, Ja tilslut fick de äntligen se dagens ljus. Tack vare att du undkom bödeln i sista stund fick dom liv. Din oro och känsla gjorde att dom kunde få leva.

Ditt uppdrag var nu klart, ditt livs uppdrag var nu över och du somnade in strax efter att dina barn fötts. Ditt liv kunde inte räddas. Du överlevde så länge det krävdes för att ge liv, så dina barn kunde få leva. Du lämnade över barnen i trygga händer, du såg att nya hyresgästen var att lita på och du kunde somna trygg i vetskap om att dina älskade barn skulle få leva det liv du själv aldrig fick.

Det var en kall höstkväll när du drog sin sista suck av syre och passerade över bron till evigheten.

Du lever genom nu dina barn. Du finns nu med oss i tanken och i tanken minns vi ditt hjältedåd. I tanken hyllar vi din bedrift och vi tänker på hur det rebelliska och upproriska egensinnet ofta vet bättre. Det vi känner som magkänsla är den som även denna gång gav liv.

Det var med smärta och kamp du fick slita dina sista dagar på denna lågfrekventa plats vi alla känner som hem. Vi hoppas nu att du har frid där på andra sidan.

Du upplevde aldrig kärlek och värme, ditt liv var kamp för överlevnad från dag ett men du gav och du gav för att andra skulle få den chans du aldrig fick.

Du fick aldrig njuta av trygghet och du hade ingen som skämmde bort dig.

Jag tittar på ditt barn nu och stryker honom om ryggen och känner mig oerhört tacksam till dig som gav fast du aldrig själv vann någon vinning. Kärleken till din avkomma blev din drivkraft och den styrkan du fann inom dig var obeveklig.

Att ge utan att själv vinna är den kraft vi behöver idag, ja den kraften är det vi behöver.

Konsten att kunna ge utan att själv få går emot allt vi lärt om hur denna värld fungerar, men jag ser, jag ser det gudomliga i det. Jag förstår kraften och styrkan i att ge utan att själv vinna, att ge, ja att ge till andra är den styrkan och den kraft vi behöver idag.

Ja, mer än någonsin i historien behöver vi den kraften. Kraften att kunna ge utan att få är den smala vägen vi läser om i bibeln.

Jag valde ditt barn, jag valde honom för mitt hjärta briserade när jag förstod din resa och din smärta. När jag förstod vilken plåga du genomlevt för att han skulle få leva brast mitt hjärta i tusen bitar. Jag förstår vilken ynnest det är och jag förstår storheten i att få vårda om din skatt. Detta är vad du gav till världen och han är en produkt av dig. Tack du vackra själ för den gåva du gav vidare till oss här på jorden. Ja, tack du vackra själ för att du gav. Tårarna vet ingen gräns när jag känner tacksamheten och den tacksamheten innehåller en vördnad och en respekt för dig och de val du gjorde.

Medan jag stryker din skatt om ryggen i stugvärmens värme, berättar jag ofta historien om dig för honom och låter honom känna din kärlek, genom min hand.

Han vänder då magen rätt upp och jag känner hur han ler tryggt, medan han spinner.

Han spinner och spinner när vi pratar om dig.

Hans trygga plats är ett hem där han får del av den tryggheten du aldrig fick. Jag vill tro att du kanske på andra sidan regnbågsbron tittar med ett leende på lilla Lynx, ditt älskade barn. Jag ser genom mitt inre öga att du ler stort mot oss, när vi pratar om dig och allt du gjort för att hans liv skulle bli. Det är stort, ja så stor är det du gjorde.

Vi bor nu på landet på en trygg plats. Han mår bra här och här kan han vara ute och jaga på de stora vidderna för att strax komma in och äta gott ur matskålen. Hans nya mamma skämmer bort honom mycket med god mat. Han har bra med hull och ser mycket praktfull ut.

På norra sidan av huset har vi en klippa som han ofta ligger på, När han breder ut sig på den ser han ut som Simba, lejonkungen. Han ligger där och spanar ut över sina ägor som är tomten till vår gård.

Han är stilig, ja så stilig är han. Det är en stilig kille du bar på och slet för. Sitt slit var värt mödan. Den mödan som ledde till din död. Hans liv är ditt liv som du gav.

Ja ditt barn som vi nu värnar om är en busig liten prick som älskar att sova tryggt i soffan under luftvärmepumpen, eller ligga nära strålvärmen från gasolkaminen.

Han älskar att mumsa på godis och njuta av smaken från de läckra dreamies han får då och då.

Han har två systrar här som han bor med och två trygga älskande föräldrar som han trivs med. Hans mamma som tagit över din roll fyller den med vördnad och hennes kärlek till er kissar är den största jag sett i en människa. Hon har själv inga barn men ditt barn är nu hennes barn. Hon bär honom med vördnad och respekt till dig.

Hon är själv precis om du var, en övergiven person som ingen ville ha. Hon vet väl känslan du kände och hennes tårar är stark, ja dom är äkta.

Det är samma med mig. Jag är även jag en övergiven person. Vi kan och vi vet väl om och vi förstår. Vi kan relatera och vi kan äga den känslan du lämnade efter dig.

Vi pratar fram ett brev till dig på andra sidan, Ett brev från Lynx och mig till dig kära vän och älskade mamma.

Han hälsar att han mår väldigt bra här på landet hos oss.

I skrivande stund ligger han här på loftet på en kungastol så vackert. Han andas trygghet och trivs att vara nära mig medan jag skriver.

Han har fortfarande oro och känner stort behov av att vara tryggad. Han har många gånger varit orolig att bli lämnad och övergiven och jag ser varifrån han fått det. Jag förstår det allt för väl.

Eftersom han är så rädd att bli övergiven så vi gör allt för att han ska känna sig extra trygg men ändå är det ofta svårt för honom.

Han har ännu svårt med att hitta igen toan och ibland blir det fel. Han känner skam och rädsla att han gör nått fel men vi gör aldrig någon affär av det. Vi ler och vi försöker få honom att bli mer trygg bara.

Han bor på en plats som heter Öde och ert Öde blev till en plats för liv. Han är inte som andra katter utan är en blyg, försynt och mild person. Han är en katt som behöver en familj. Han behöver omvårdnad och han behöver mycket trygghet.

Den känsla du burit inom dig känner jag för väl i Lynx. Ditt otrygga liv har format honom. Din oro har han

med sig idag. Det är så vi även känner din närvaro och din aura här i vårt hem. Du finns med oss här i Öde. Vi har tre fysiska katter men det finns fler här. Du är en av de bonuskatter vi har här i vårt hem.

Du finns med här i vårt hem. Du är som en skugga, där du ofta ligger i strålvärmen från kaminen. Vi ser din vålnad som stryker fram genom köket för en bit mat när magen kurrar. Ibland ser jag hur du tuggar på blommorna i fönstret medan du ser på småfåglarna. Vi ser inte att du går ut men vi förstår, med tanke på din resa ensam, i övergivenhet, att du väljer hellre att vara inne.

Det finns en plats för dig här i Öde och du får här den trygghet du aldrig fick.

Du kände dig nog ganska oviktig på denna plats vi kallar jorden men vet väl att du inte var oviktig. Din resa än om den var tuff har varit till liv för andra. Din berättelse har blivit till en lärdom för oss människor.

Jag vill berätta din historia nu och din historia kan även bli till en lärdom för många.

Din smärta kan bli till balsam i många öppna sår.

Jag vill sätta ord du inte kunde på det liv du levde här.

Du är inte ensam kära vän. Du är inte ensam utan vi är många som delar din smärta och ditt liv. Jag och min sambo samt tusentals andra vet din historia för vi är del av den.

Våra liv är ditt liv och ditt liv är våra liv.

Jag var abort och min sambo blev övergiven och den plats hon kallade hem var inte en plats av trygghet utan av helvete. Eftersom du är hon och hon är du är du nu igen mamma till ditt barn.

Så tillsammans är vi ditt liv. Vi gav heller aldrig upp utan vi kämpade vidare. Vi har dött många gånger men ännu är vi en kort stund kvar där evigheten har inte sagt sitt sista till oss än. Den har inte ännu kallat på oss så vi kämpar vidare en dag till.

Så länge vi är kvar här så är du med oss. Vi är du såsom du är vi och vår familj är ett härbärge för de oönskade. Ja vår plats är en plats av trygghet för den ingen annan ville ha. Här vill vi vårda om och värna om den övergivne. I våra hjärtan finns det rum och värme.

Jag önskar så att världen hade mer mammor som du. Att du kunde bli ett levande exempel för denna världens blivande mödrar, att kämpa för sina avkommor såsom du kämpade för dina.

Din kamp och ditt slit av kärlek för ditt barn smälter mig för vi är många som skulle behövt den kärlek och den kamp du slet för.

För oss är du en hjälte och för oss är du för alltid närvarande.

Vi glömmer aldrig dig och inte Lynx heller. Han hälsar att han älskar dig!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Micke Norrland Svensson med Poeter.se id #232104 innehar upphovsrätten